

กฎหมายลิขสิทธิ์- ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

1.	ข้อมูลพื้นฐาน.....	2
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	2
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	2
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง.....	2
4.	สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง/นิยาม.....	2
5.	สิ่งที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง.....	3
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	3
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ.....	3
8.	การโอนสิทธิ/ การอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	4
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง.....	4
3.	การบังคับใช้สิทธิ.....	4
1.	การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์.....	4
2.	มาตรการในการเยียวยา.....	4
3.	ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน.....	5
4.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก.....	5
5.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน.....	5
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ.....	5
2.	สำนักงานตัวแทน.....	6
6.	สถิติเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในปี พ.ศ. 2546 - 2547.....	6

กฎหมายลิขสิทธิ์- ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

1.1 กฎหมายกลางว่าด้วยเรื่องความคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิที่เกี่ยวข้อง (Federal Law on the Protection of Copyright and Related Rights)

1.2 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเรื่องความคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิที่เกี่ยวข้อง (Ordinance on the Protection of Copyright and Related Rights)

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

2.1 อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองงานวรรณกรรมและงานศิลปกรรม ณ กรุงเบิร์น พ.ศ. 2429

2.2 สนธิสัญญาลิขสิทธิ์โลก (World Copyright Treaty)

2.3 สนธิสัญญากรุงโรม (Rome Treaty)

2.4 สนธิสัญญากรุงเจนีวา (Geneva Treaty)

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

ลิขสิทธิ์ และสิทธิข้างเคียงจะได้รับความคุ้มครองทันทีที่มีการสร้างสรรค์งานขึ้น จึงไม่มีระบบการคุ้มครองโดยการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ และไม่จำเป็นต้องมีการทำเรื่องยื่นฝากสำเนาของงาน ดังนั้นสถาบันทรัพย์สินทางปัญญากลางแห่งสวิตเซอร์แลนด์ (The Swiss Federal Institute of Intellectual Property) จะไม่มีการเก็บรักษาทะเบียนลิขสิทธิ์เอาไว้

นอกจากนี้ ตัวของงานนั้นไม่จำเป็นต้องมีการทำเครื่องหมายเอาไว้ การทำเครื่องหมายบนงาน อาทิเช่น “copyright” หรือ “all rights reserved” หรือ “©” นั้นไม่มีผลต่อการให้ความคุ้มครอง แต่เป็นเพียงสิ่งที่แสดงต่อบุคคลภายนอกให้ทราบว่างานดังกล่าวเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์

ในส่วนของเลขทะเบียน “ISBN” ที่ปรากฏอยู่บนหนังสือส่วนใหญ่ไม่ได้แสดงถึงความมีลิขสิทธิ์ในงานนั้น แต่เลขทะเบียนเป็นเพียงสิ่งที่แสดงถึงเลขประจำตัวหนังสือนั้นเพื่อการตรวจสอบในระดับประเทศ

4. สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง/นิยาม

4.1 นิยาม / ความหมาย

งานที่ได้รับความคุ้มครองว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ได้แก่ การสร้างสรรค์ทางปัญญาในทางวรรณกรรมหรืองานศิลปกรรม ที่มีลักษณะเป็นการเฉพาะ มีระดับของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สิ่งดังต่อไปนี้ที่จะได้รับความคุ้มครองเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ได้แก่ งานวรรณกรรม งานดนตรีกรรม งานศิลปกรรม งานสถาปัตยกรรม งานนาฏกรรม ประเภททำเดิน รวมถึงละครใบ้ งานวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

นอกจากนี้งานอันมีลิขสิทธิ์ยังรวมถึงงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์

นักแสดง ผู้ผลิตโสตทัศนวัสดุ และผู้ผลิตงานแพร่ภาพ (โดยเฉพาะผ่านทางโทรทัศน์ และวิทยุ จะได้รับความคุ้มครองในฐานะ “สิทธิข้างเคียง” (Neighbouring Rights) และครอบคลุมไปถึงการแสดง และการผลิตซ้ำ การบันทึกเสียง และโสตทัศนวัสดุ และการแพร่เสียงแพร่ภาพ

4.2 เงื่อนไขของการได้รับความคุ้มครอง

งานที่จะได้รับความคุ้มครองมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการสร้างสรรค์ทางปัญญาหรือเป็นงานที่เกิดจากความริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์
2. เป็นรูปธรรมที่สามารถมองเห็นได้
3. มีคุณสมบัติหรือลักษณะเฉพาะของบุคคล
4. งานวรรณกรรม หรืองานศิลปกรรม
5. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

5. สิ่งที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง

สิ่งที่ไม่ได้รับความคุ้มครองว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ อาทิเช่น กฎหมาย คำสั่ง สนธิสัญญา วิธีการชำระเงิน (means of payment) เอกสารราชการบางอย่าง ฯลฯ

แนวคิด อาทิเช่น วิธีการสอน วิธีการขาย ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ และทฤษฎีอื่นๆ จะไม่สามารถได้รับความคุ้มครองโดยตัวมันเอง เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวไม่ได้จัดอยู่ในประเภทของทรัพย์สินทางปัญญา เป็นเพียงความคิด และไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของความคุ้มครองลิขสิทธิ์

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์

เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการตัดสินใจว่าจะนำงานอันมีลิขสิทธิ์ของเขาออกมาใช้หรือไม่ เมื่อไร และอย่างไร สิทธิแต่เพียงผู้เดียวนี้จะขยายไปถึงการผลิตซ้ำ การทำคำแปล การดัดแปลง การจำหน่าย การขาย และการแสดง การถ่ายทอด และการแพร่ภาพแพร่เสียง ซึ่งงานของเจ้าของลิขสิทธิ์นั้น

สิทธิข้างเคียง เจ้าของลิขสิทธิ์จะมีสิทธิในการแสดงและการทำซ้ำ การบันทึกงานโสตทัศนวัสดุ การแพร่เสียงแพร่ภาพ

7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ

โดยทั่วไป หากบุคคลใดต้องการจะใช้งานอันมีลิขสิทธิ์จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ หรือ เจ้าของลิขสิทธิ์

แต่อย่างไรก็ตาม มีกรณีที่เป็นข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ เช่น กรณีที่เป็นการนำงานที่มีการโฆษณาแล้วไปใช้เพื่อการส่วนตัว หรือนำไปใช้ในระหว่างกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด เช่น กลุ่มญาติ หรือ

เพื่อน) ไม่จำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ หรือ เจ้าของลิขสิทธิ์ กรณีขอยกเว้นนี้ไม่นำไปใช้กับโปรแกรมคอมพิวเตอร์

8. การโอนสิทธิ/ การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการโอน หรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิบังคับใช้ในกฎหมายลิขสิทธิ์

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

ไม่มีระบบการขอรับความคุ้มครอง ไม่ว่าจะเป็นการยื่นคำขอ การตรวจสอบคำขอ การประกาศโฆษณา และการคัดค้าน

อายุความคุ้มครอง

อายุความคุ้มครองจะมีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีก 70 วันนับจากผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย แต่ถ้านานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ อายุความคุ้มครองจะมีอยู่ต่อไปอีกเพียง 50 ปี นับแต่ผู้สร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ถึงแก่ความตาย

ขณะที่สิทธิข้างเคียง (Neighbouring Rights) อายุความคุ้มครองจะมีอยู่ 50 ปีนับแต่มีการแสดงงานโดยนักแสดง มีการผลิตสิ่งบันทึกเสียง หรือโสตทัศนวัสดุ หรือการแพร่เสียงแพร่ภาพ

3. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์

การละเมิดลิขสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นไปตามกฎหมายกลางว่าด้วยเรื่องความคุ้มครองลิขสิทธิ์ และ สิทธิที่เกี่ยวข้อง (Federal Law on the Protection of Copyright and Related Rights) ได้กำหนดไว้ การกระทำโดยที่ไม่ได้รับคำยินยอม หรือคำอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือผู้สร้างสรรค์ อันเป็นการทำซ้ำ การทำคำแปล การดัดแปลง การจัดจำหน่ายจ่ายแจก การขาย การแพร่เสียงแพร่ภาพ เป็นต้น

2. มาตรการในการเยียวยา

เจ้าของสิทธิอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งขอรับความคุ้มครองชั่วคราว คำสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าเสียหายที่คำนวณเป็นตัวเงินได้ นอกจากนี้อาจได้รับโทษทางอาญา (ปรับ) อีกด้วย

2.1 มาตรการในทางแพ่ง

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายกลางว่าด้วยเรื่องความคุ้มครองลิขสิทธิ์ และ สิทธิที่เกี่ยวข้อง (Federal Law on the Protection of Copyright and Related Rights)

2. การเยียวยาทางแพ่ง

การโอน (transfers) คำสั่งขอรับความคุ้มครองชั่วคราว (injunction) การเยียวยาค่าเสียหายที่เป็นเงิน (monetary relief)

3. กระบวนการทางแพ่ง
ยื่นคำฟ้องร้องต่อศาลแห่งรัฐที่มีเขตอำนาจศาล (State Court)
4. ค่าเสียหาย
สามารถเรียกค่าเสียหายได้ตามความเป็นจริง

2.2 มาตรการในทางอาญา

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กฎหมายกลางว่าด้วยเรื่องความคุ้มครองลิขสิทธิ์ และ สิทธิที่เกี่ยวข้อง
(Federal Law on the Protection of Copyright and Related Rights)

2. การเยียวยาทางอาญา
ผู้กระทำละเมิด จะต้องได้รับโทษทั้งจำคุก และ/หรือปรับ
3. กระบวนการทางอาญา
ยื่นคำฟ้องร้องต่อเจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบ
4. โทษ
จำคุก และ / หรือ ปรับเป็นเงินไม่เกิน 100,000 ฟรังก์สวิส

3. ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน
ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี

4. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก

ไม่มีมาตรการความคุ้มครองทางด้านศุลกากร

5. หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน

1. หน่วยงานรับผิดชอบ

1. สถาบันทรัพย์สินทางปัญญากลางแห่งสวิสเซอร์แลนด์ (Swiss Federal Institute of Intellectual Property)

Einsteinstrasse 2

CH-3003 Bern Switzerland

Tel. : 41 31 325 25 25

Fax. : 41 31 325 25 26

E-Mail : info@ipi.ch

Website : <http://www.ipi.ch/E/urg/ul.shtm>

2. สำนักงานตัวแทน
1. **Baker & McKenzie Zurich**
Zollikerstrasse 225
Postfach
CH-8034 Zurich
Switzerland
Tel: 41 1 384 14 14
Fax: 41 1 384 12 84
2. **A. Braun, Braun, Héritier, Eschmann AG**
P.O. Box 160
CH 4003 Basle
Switzerland
P.O. Box 160
Tel: 41 61 205 5700
Fax: 41 61 2715268
E-mail: braun.heritier@braunpatent.ch
Website: <http://www.braunpatent.ch>
3. **Hepp, Wenger & Ryffel AG**
Friedtalweg 5
Wil 9500
Switzerland
Tel: 41 71 913 9555
Fax: 41 71 913 9556
E-mail: mail@hepp.ch
Website: <http://www.hepp.ch>
6. **สถิติเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในปี พ.ศ. 2546 - 2547**
ไม่มีข้อมูล

